

Yazar: Ramazan YILMAZ

Kur'ani Kavramları Gerçek Anlamlarıyla Kullanmak-2 Kur'ani Hükümler

Yüce Allah (cc), insanların dünyaya hayatlarını düzenlemek için rasulleri vasıtasıyla vahyini, en son olarak da Kur'an'ın gönderdiği, insanların dünyaya hayatında yapacakları her şeyi, en net ve açık bir biçimde açıklamıştır. Yüce Allah (cc), yalnız dünyaya hayatı ile ilgili değil insanların ahiret hayatı ile ilgili ve ahiretteki durumları ile ilgili olarak da bu dünyaya yer vermeyecek şekilde her şeyi beyan etmiştir. Yeter Kur'an'a iman etsin ister etmesin, onun yargılarından sıyrılarak, akledip bu dünyaya gerek Kur'an'ın okuyan her akıllı kimse, Kur'an'da yüce Allah'ın bildirdiklerini net olarak görmektedir. Yüce Allah (cc) Kur'an'ın, insanların ve insanların dünyaya hayatlarını düzenleyenleri diyor kolaylaştırmış, bir okunarak vererek insanlara yol göstermiştir. Kur'an'ın bu denli net ve açık olması rağmen insanlar, Kur'an gerçeğinden uzaklaştıkları kendilerine göre yeni kavramlar ürettiler, yeni durumlar ortaya çıkardılar ve zaman içerisinde bunu dinden zannederek ona inanıyorlar. Yıllarca gerçeği yeterince anlamayan ya da vahyi gerçeği kendilerince yorumlayan kimseler, olmadıkları hikmetlerle ve yalan uydurarak, uydurdukları yalanları yüce Allah'ın yüzüne iftira atarak Yıllarca mal etmişlerdir. Bu müfteri yalancılar, genelde Samiri soylu belgeleri, yazdıkları kitaplarda uydurdukları yalanlar hakkında aslı olmayan iddialar ileri sürmüşlerdir. Dine karşı din Yıllarca dine karşı uydurulmuş batıl bir dini Her şeyi açık bir Kitapta açıklayan yüce Allah'a karşı adeta savap açıklamasına Kur'an'ın hükümleri karşıtan müfteri Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yıllarca dünyaya insanların, insanların Allah yolundan alıkoymak, Tevhidi esasları anlamaz kılmak için kendilerince bir din uydurdular. Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yıllarca dünyaya insanların elele vererek Tevhid dini olan Yıllarca karşı, Kur'an'ın hükümleri adeta ters yüz ederek, Kur'an'ın kavramları karşıtarak, Kur'an'da

a¸ýk¸a bildirilen h¨k¨mli, dillerini eđip b¨kerek yanlarından bir din oluđturdular. Bu uydurulan din kavramı, Ýslâm’ýn asıl tanımıyndan uzak bir şekilde anlamlandırılmıđ, toplumun d¨þ¨nce yapısında, dinin tanımı konusunda, y¨ce Allah’ýn bildirdiđi ger¸eklerden ¸ok uzak bir algı oluđturulmuđtur. Ýslâm, þirk ve k¨fre a¸ýk¸a savap a¸mıþ, bunları iþleyenlerin M¨sl¨man olmadıklarıný bildirirken Samiri soylu yalancı bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanlarının uydurdukları dinde, her t¨rl¨k¨f¨r, þirk, putperestlik, ahlaksızlık, zul¨m meþru g¨r¨lm¨þ, bunları yapanlar da M¨sl¨man olarak tanımlanmıđtır. Y¨ce Allah (cc) Kur’an’da, putperestliđin pis olduđunu, bu pislikten ka¸ýnılmасыný apa¸ýk bir şekilde emretmiþ, Hz. Ybrahim (as) örneklidiini vererek putların yıkılması gerektiđini bildirmiştir. Oysa Samiri soylu bel’amların uydurdukları þirk ve k¨f¨r dininde, tađuta itaatin Kur’an’a uygun olduđunu, tađuta oy verenlerin ve putlara tapanların M¨sl¨man, putlar ön¨nde yapılan ilkel tapınmaların ibadet, puthanelerin M¨sl¨manların kutsal ibadet yeri Kâbe gibi olduđunu iddia ettiler. Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanları, uydurdukları batıl dinlerini, insanlar fark etmesinler diye Ýslâm olarak tanıttılar, tıpkı Samiri gibi öncelekle Rasulallah (as)’ý devre dıþı bırakmak i¸in hadisleri inkâr adıyla Rasulallah (as)’ý inkâr ettiler ki bunların bazıları mealceler olarak ortaya ¸ıkan ve y¨ce Allah’ýn kâfirler dediđi kâbler yapmaktadır. Yalancı m¨fteri Samiri soylu bel’amlardan bir kısmı, S¨nnet edebiyatı yaparak Rasulallah (as)’ýn kul ve Rasul olupunu adeta inkâr edip onu insan¨st¨ bir varlık ve kutsal bir ilah gibi g¨sterip onu g¨stermelik olarak y¨celttiler, onun adını kullanarak yalanlar uydurdular. S¨nnet edebiyatı yapan kimi Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanları, uydurdukları yalanlarla Rasulallah (as)’ý adeta ilahı gibi g¨sterip y¨ce Allah’a karpı ¸kardılar. Hatta öyle ki, y¨ce Allah’ýn a¸ýk¸a reddettiđi bazı konuları, uydurdukları yalanlarla Rasulallah (as)’a kabul ettirdiler, Rasulallah (as)’ý y¨ce Allah’a karpı gibi g¨sterme ¸abasına girdiler. S¨nnet edebiyatı yapan kimi Samiri soylu bel’amların, Rasulallah (as)’ý y¨ce Allah (cc) ile eþit tuttuklarının örneđi, camilerde Rasulallah (as)’ýn adını y¨ce Allah’ýn adının yanına koymaları ve secdeye giden insanların onun ön¨nde secde yapmalarındır. Samiri’nin, Hz. Musa (as)’ýn arkasından, insanların saptırmak i¸in söylediđi yalanı, Ýslâm’ün m¨fteri Samiri soylu

yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý, uydurduklarý din ile fiilen söylemip oldular ve Rasulullah (as)’a, (hâpâ) Kur’an’daki hükümilerin tersini söylettirdiler. “Nihayet bir buzađý vücudu onlara çykardý, onun böđürmesi vardý; sonra dediler ki: ‘Bu, sizin ilahýnýz ve Musa’nýn ilahi, ancak o unuttu! ” (Taha, 88) Samiri, insanlarý taptýrdýđý Buzađý’nýn, onlarýn gerçek ilahý olduđunu, hatta daha da ileri giderek Hz. Musa (as)’n da (hâpâ) ilahý olduđunu, fakat Hz. Musa’nýn onu unuttuđunu söylemiþti. Ýslâmcý Samiri soylu müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý da uydurduklarý dini, yüce Allah’n razý olduđu gerçek Ýslâm’n önüne aldýlar ve gerçek Ýslâm’n bu uydurduklarý din olduđu algýsýný insanlarda oľuþturdular. Ýslâmcý müfteri yalancý Samiri soylular ile Ýslâm düpmanlarý o denli ileri gittiler ki, Kur’ani kavramlarý ve hükümieri çarpýtýp Allah ve Rasulü üzerine iftiralar atarak uydurduklarý dinin Kur’an’da olduđunu iddia ettiler. “Püphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eđip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deđildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deđildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ýmran, 78) Yüce Allah (cc), Ýslâmcý müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarýnýn yalancý olduklarýný ve Allah’a karpý bilerek yalan söylediklerini bildirmektedir. Ýslâm’da, kulluk yüce Allah’a yapýlýr, uydurulan dinde bu esas tersine döndürüldü Yüce Allah’n gönderdiđi Ýslâm dininde insanlar yüce Allah’a kulluk yapmakla emrolunmuþ iken uydurulan þirk dininde yüce Allah’y (hâpâ) insanlara kulluk yapýyor gibi gösterdiler. Bu konuda kimi zaman Rasulullah (as)’a atfen öyle seviyesizce yalanlar uydurdular ki, insanlarýn hizmetkârý, kapý bekçisi gibi gösterdiler yüce Allah’y. Kur’an’da, kulluk yalnýzca yüce Allah’a has kýlýnmýþtýr, geleneksel din anlayýþý, önce þeyh, hoca, ađabey diye vasyflandýrýlan kípilere kayýtsýz þartsýz itaat ve kulluđu zorunlu kýldý, sonra da yüce Allah’y (hâpâ) bu kípilerin emrine verdi ve bu kípilerin, her istediklerini yüce Allah’a yaptýrdýđý sapýklýđýný yayarak bu kípileri adeta en üstün ilah olarak ilan ettiler. Uydurulmuþ geleneksel din anlayýþýnda Tevhid ve yüce Allah’a þeriksiz kulluk anlayýþý yoktur. Tevhidin tamamen olmadýđý bu uydurulmuþ þirk dininde, Rasulullah (as)’a atfen uydurulan yalanlarla yüce Allah (cc) (hâpâ) kullarýnýn ahvalini bilmeyen, Miraç hadisi diye uydurulan yalanda olduđu gibi ne yapacađýný kullarýndan

Örenen, Samiri soylu bel’amların iddia ettikleri gibi gaybı bilmeyen biri olarak tanımlandı. Tasavvuf sapıklyđının babını ¸ektiği, Samiri soylu bel’amların onayladıkları bir ve küfür dininde yüce Allah (cc) (hâpâ) insanların emrinde gösterildi. Öyle ki insanlar, kendilerine bir iyiliği dokunanlardan, Müslüman olup olmadıklarına bakılmaksızın, yüce Allah’ın razı olmasını, canlarının sıkın birine de, sanki yüce Allah (cc) (hâpâ) onların emir eri imip gibi bela vermesini istediler ve yüce Allah’ı (hâpâ) kendi hizmetârları gibi gördüler. “O halde Allah'a karpı yalan uyduran ya da O'nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir! Onlara, Kitap’tan nasipleri eripir; nihayet rasullerimiz onlara gelip canlarının aldıklarında derler ki: ‘Nerede sizin Allah'tan başka ¸ağırdıklarınız?’ Dediler ki: ‘Bizden kayboldular’ ve kendilerinin kâfir olduklarına kendi nefisleri üzerine bahitlik ettiler.” (A’raf, 37) Yüce Allah (cc) hakkında uydurulan yalanlar ve O’na atılan iftiralar, aslında uydurulmuş geleneksel dinin, yüce Allah (cc) hakkındaki anlayışından kaynaklanmaktadır. “Allah’ı hakkıyla takdir edemediler, kıyamet günü yer, tamamen O’nun avucundadır, gökler de sağ elinde dürülmüptür. O yücedir, onların ortak koştuklarından münezehtir.” (Zümer, 67) Yâm dinine karpı uydurulan bir dininde ¸arıptılan Kur’ani hükümler Tarihi süre¸te, Tevhid-bir mücadelesinin en önemli apması, hi¸kupkusuzdur ki, Tevhid inancına karıptırılan bir unsur düpüncelerin temizlenmesidir. Samiri soylu bel’amlar ve Yâm düpmanlarının saptırmaları sonucunda insanlar, yüce Allah’ın kendilerine indirdiği Risalet’e zaman i¸erisinde kendi düpüncelerini karıptırmıplar, bu düpünceleri ya bizzat yüce Allah’a ya da Risalet’i getiren el¸ilere mal ederek dini bir emir olarak algılamıplardır. Geleneksel bir dine mensup olup Rab’lerine bir kolan kimseler, kendilerine Tevhidi esasları, saf ve doğru olan Yâm dinini anlatan kipleri küfürle su¸lamış, onlara saldırmıplardır. “Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: ‘Babalarımız bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüğü emretmez, Allah’a karpı bilmediğiniz peyler mi söylüyorsunuz!” (A’raf, 28) İnsanlar, Kur'an ger¸eğinden uzaklaştık¸a, Samiri soylu bel’amların ve Yâm düpmanlarının katkılarıyla kendilerince yeni bir din anlayış ortaya ¸karmıplar, uydurma ve ilahi mesajın ¸arıptılması sonucu oluşturdıkları anlayış Hak din zannederek ona tabi

olmuþlardýr. Bunlar, tabi olduklarý geleneksel uydurma þirk dinine uygun kavramlar geliþtirmişler, bu uyduruk kavramlarý dinlerinin esasý kabul etmişler, bunun, yüce Allah (cc) tarafýndan kendilerine emredildiđini zannetmişlerdir. Yüce Allah (cc) Kur’an’ý tamamlamýþ, onda her þeyi apaçýk bir þekilde bildirmiş, Ýslâm’ý din olarak göndermiş ve ondan razý olmuþtur. “…Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladým ve sizin için din olarak Ýslâm’a razý oldum…” (Maide, 3) Gerçek apaçýk bir þekilde bu iken, Ýslâm’a karpý uydurulan þirk dininde sanki Ýslâm tamamlanmamýþ gibi bir sürü kutsal geceler, günler ve ibadetler uydurdular. Rasulullah (as), Ýslâm’ýn tamamlanmadýđ ve sonradan din uydurulanlar hakkýnda þöyle buyurmuþtur. “Ýslâm’a sonradan eklenen her þey bid’at, her bid’at sapýklýk ve her sapýklýk cehennemdedir.” Yüce Allah'ýn bildirdiđi üzere, din kemale erdirilip tamamlanmýþtýr; tamamlanan Ýslâm dininde, yüce Allah (cc), kendisinin nasýl razý edilebileceđini, kendisine hangi ibadetlerin yapýlacađýný, bütün teferruatlarýyla açýklamýþtýr. Ancak uydurulmuþ geleneksel din anlayýþýnda Kur’an ve Sünnette olmayan ibadetler ihdas edildi. Bu sapýklýđýn baþýný da tasavvuf denilen þirk ve küfür taraftarlarý çekiyor. “De ki: ‘Siz mi Allah’a dininizi öđreteceksiniz; Allah bilir, göklerde ve yerde olanlarý; Allah, her þeyi bilendir ” (Hucurat, 16) Bu bir gerçektir ki, yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde, sýfatý ne olursa olsun, insanların tasarruf yapma haklarý yoktur. Yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde tasarruf yapmak, bu hükümleri deđiptirmek yüce Allah'a karpý isyan, küfrü gerektiren bir fiil, büyük bir günah ve suççtur. Aklý baþýnda hiçbir insan, Ýslâm düþmaný olmadýđ sürece, konulan ilahi hükümler üzerinde tasarrufta bulunmaz, deđipiklik yapamaz. Kelime-i Tevhidin sözle olarak söyleneceğinin yeterli olduđu düþmanýncesi Kur’an’da Tevhid, yüce Allah'ýn, kâþinin düþmanýnce söz ve davranýþý üzerinde tek Ýlah, Rab ve hâkim olmasýdır. Tevhid inancýna sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir þekilde iman ettiđi esaslarýn dýþýnda düþmanýnemez, konuşamaz, hareket edemez; aksi halde Tevhid inancý zedelenir, þirke düþer. Yani Tevhid, düþmanýncece baþlayýp olgunlaþan, sözle ifade edilen ve hayatýn tüm alanlarýnda geređi yapýlan bir inanç ve yapamdýr. Tevhidi esaslara iman etmek, düþmanýnce, söz ve davranýþlar üzerinde yüce Allah’ýn hükümlerinin, hiçbir

sýkýntý duyulmadan, hakim kýlýnmasý, düpünce, söz ve davranýplarýn, yüce Allah’ýn Kur’an’da bildirdiði esaslara kayýtsýz þartsýz teslim olunmasý halinde mümkün olabilir. Kelime-i Tevhid, düpüncede olgunlaþan iman esaslarýnýn sözle kabul edildiðinin beyaný, hayatta yapanacaðýna dair yüce Allah’a söz verilmesi, insanlarýn buna þahit tutulmasýdýr. Kipi, bu sözü söyledikten sonra artýk yepyeni bir kimliðe sahip olmuþ ve önceki hayatýný tümden terk edip yepyeni bir kipilik kuþanmýþtýr demektir. Uydurulmuþ geleneksel þirk dini anlayýþýnda Tevhid, yalnýzca sözden ibaret olan, düpünce ve hayatta hiçbir deðiþikliði saðlamayan, her türlü þirk ve küfür içerisinde bulunmasýna raðmen Kelime-i Tevhidi söyleyen kipinin Müslüman olduðunu ifade eden bir sözden baþka bir þey deðildir. Geleneksel þirk dininde Kelime-i Tevhidin söylenmesi, kipinin cennete girmesi için yeterli görülmüþtür ki bu sapýk anlayýþ, bütünüyle Kur’an’daki Ýslâm ile taban tabana zýttýr ve bunu iddia edenler, yüce Allah’a iftira atan müfterilerdir. “Yalan söyleyip Allah’a iftira atan ya da O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Þüphesiz zalimler, kurtuluþa eremezler.” (En’am, 21) Yüce Allah’a, O’nun razý olduðu Ýslâm dinine karpý uydurulan yalanlar ve pervasýzlyklar, Kur’an’daki dini hiçe saymak, yüce Allah’a karpý apaçýk bir þekilde savap açmaktýr. Ýslâm’da cehennem giren bir daha çýkmaz þirk dininde cehennem geçicidir Yüce Allah (cc), günah iþleyenlerin, daha dünyada iken tevbe etmeleri halinde baðýplanacaklarýný, büyük günahlardan sakýnanlarýn küçük günahlarýnýn da affedileceðini, cehennem girenlerin bir daha oradan çýkamayacaklarýný bildirmiþtir. “De ki: ‘Ey nefislerine karpý apýrý giden kullarým, Allah’ýn rahmetinden umut kesmeyin, muhakkak ki Allah, bütün günahlarý baðýplar; þüphesiz O, baðýplayan, merhamet edendir. Rabb’inize dönün, O’na teslim olun, size azap gelmeden önce, sonra size yardým edilmez. Rabb’inizden size indirilenin en güzeline uyun; ansýzýn ve hiç farkýna varmadan azap size gelmeden önce. Sonra nefsin: ‘Allah yanýnda kusur edipimden dolayı yazýk bana, gerçekten ben alay edenlerden idim’ demesin.” (Zümer, 53-56) “Eðer size yasaklanan büyük günahlardan kaçýnýrsanız, sizin küçük günahlarýnýzý örteriz ve sizi deðerli bir yere sokarýz.” (Nisa, 31) “O kimseler ki, küçük hatalar hariç, büyük günahtan ve fuhþiyattan kaçýnýrlar; þüphesiz

Rabb'inin mağfireti geniştir…” (Necm, 32)
Günah ipledikleri halde hemen tevbe etmeyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin bađýplanmayacađýný bildiren yüce Allah (cc), inanlarý açýk bir þekilde uyarmaktadır.
“Kötülükler yapýp kendilerine ölüm geldiđinde nihayet: ‘Ben, gerçekten þimdi tevbe ettim’ diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbeleri geçerli deđildir, ipte onlar için acý bir azap hazýrlamýþýzdýr!” (Nisa, 18) Yüce Allah’ýn günah iplayenler ve tevbe edenler ya da etmeyenler hakkýndaki kesin hükmü bu ve O, cehennem girenlerin bir daha oradan çýkamayacaklarýný bildirmiştir. Ýslâm’a karpý uydurulan þirk dininde ise inanan insanların, ne denli günahlarý çok olursa olsun, günahlarý kadar yandıktan sonra cehennemden çýkacaklarý yalaný, yüce Allah’ýn apaçýk hükmüne karpý uydurulmuþ bir yalandan baþka bir þey deđildir. “Dediler ki: ‘Sayýlý birkaç gün dýþýnda bize atep dokunmayacaktır.’ De ki: ‘Allah katýndan bir ahit mi aldýnýz, öyle ise Allah verdiði sözden dönmez, yoksa Allah’a karpý bilmediðiniz bir þey mi söylüyorsunuz!’ Evet, kim bir kötülük kazanýr da suçu onu kuþatýrsa, ipte onlar, atep halkýdýr, onlar orada sürekli kalacaklardýr.” (Bakara, 80-81) “Kitaptan nasip verilen kimseleri görmedin mi, aralarýnda hükmetsi için Allah’ýn Kitabý’na çađýrýlýyorlar, sonra onlardan bir grup sýrt dönüyor; onlar, dönücülerdir. Bu, onlarýn: ‘Sayýlý birkaç gün hariç atep bize dokunmayacaktır’ demeleridir. Uydurmuþ olduklarý þeyler onlarý dinlerinde aldatmýþtır.” (Al-i Ýmran, 23-24) Yüce Allah (cc), er-Rahim sýfatý gereði, kýyamet günü adalet terazisini kuracak, küç ük günah iplayenleri affedip büyük günah ipledikleri halde dünyada tevbe etmeyip ölenleri, içerisinde ebedi olarak acýklý azapta sürekli kalmak üzere cehennem süreceptir. Bu, yüce Allah’ýn Kur’an’da bildirdiði kesin kararýdýr. “O gün tartý haktýr; artýk kimin tartýlarý ađýr gelirse, ipte onlar kurtulanlardýr. Kimin tartýlarý hafif gelirse, ipte onlar, ayetlerimize zulmetmekte olduklarýndan dolayý nefislerini hüsrana uđratan kimselerdir.” (A’raf, 8-9) “Fakat kimin tartýlarý ađýr gelirse, ipte o, hopnut bir yapam içindedir ve fakat kimin tartýlarý hafif gelirse, ipte onun anasý haviyedir. Ne bilirsin sen onun ne olduðunu, kýzgýn bir ateptir!” (Karia, 6-11) Yalancý müfterilere uyup nasýl olsa bađýplanacađýz zanný ile aldananlar, yüce Allah’ýn bu uyarýlarýna kulak verip derhal uydurulmuþ geleneksel þirk ve küfür dinini terk edip Rab’lerine dönmeli, tevbe edip bađýplanma dilemelidirler,

aksi halde ölüm geldiđinde onlara, ne tevbe etmeleri bir fayda sađlayacak ne de kyyamet gününde Rab’leri onlarý bađýplayacaktır. Yslâm’da befaat yalnzyca yüce Allah’yn elindedir, birk dininde herkes befaat edebilir Ynsanlarýn, adeta rahat bir pekilde günah iplerelerine neden olan bir bařka konu da, befaat edilecekleri zannýdyr. Yüce Allah (cc), Kendisinden bařka befaat edicilerin olmayđyný, befaatin yalnzyca kendi elinde bulunduđunu bildirmesine rađmen uydurulmuř birk dininde onlarca kiřinin befaat edeceđine dair yalanlar uydurulmuřtur. Befaatin var olduđunu zannedenler, bu iddialarýnda o denli haddi aptýlar ki, nihayet Rasulallah (as)’y yüce Allah’yn karpýsýna adeta bir rakip olarak çykardýlar. Onlara göre yüce Allah’yn affetmediđi büyük günahlar Rasulallah (as) tarafýndan affedilecektir. Bu sakat anlayýř, Rasulallah (as)’y yüce Allah’tan daha merhametli sanmakta, bu nedenle de büyük günahlarý iplerenlerin onun bađýplayacađyný zannetmektedirler ki bu düpünce, açyk bir birk ve Rasulallah (as)’y (hařa) yüce Allah’tan üstün görmektedir. “Artýk Allah’yn üzerine yalan atýp iftira eden yahut O’nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kimdir; püphezis o günahkârlar kurtuluřa eremezler. Allah’tan bařka ibadet ettikleri peyler, onlara zarar vermez ve onlara fayda vermez ve diyorlar ki: ‘Bunlar, Allah katýnda bizim befaatçilerimizdir!’ De ki: ‘Göklerde ve yerde bilmediđi bir peyi mi Allah’a haber veriyorsunuz!’ O, kořtuklarýndan münezze ve yücedir.” (Yunus, 17-18) Ellerinde vahyi hiçbir delil bulunmadan Rasulallah (as)’yn, kendilerinin büyük günahlarýný bađýplayarak cehennemden çykaracađyný iddia edenler, açykça birk kořmaktadýrlar. Bunlar, Rasulallah (as)’y ilah edindikleri için onun kendilerini duyduđunu sanarak yüce Allah’y devre dýpy býrakýp direkt Rasulallah (as)’a dua etmekte, “Befaat ya Rasulallah” demektedirler. Rasulallah (as)’y da rahatsýz edici olan Rasulallah (as)’dan befaat dileme duasý ve onu ilah edinme hususu, Kur'an’da reddedilmiř ve rasullerin insanlarý kendilerine deđil, yalnzyca yüce Allah’a davet ettikleri bildirilmiřtir. “Bir insan için mümkün deđildir ki, Allah ona Kitap, Hüküm ve Nebi’lik versin, sonra insanlara desin ki: ‘Allah’tan bařka bana kul olun’ velakin ‘Kitap’ta öđretmekte olduđunuz peyler nedeniyle rabbaniler olun.’ (der). Ve ‘Melekleri ve Nebileri rabler edinir diye’ emretmez,’ siz Müslümanlar olduktan sonra küfrü emreder mi?” (Al-i Ymran, 79-80) Bu açyk hükümlerde bildirildiđi üzere hiçbir Rasul, yüce Allah’yn takdir ettiđi bir

hükme karþý fikir beyan edemez, O’nun baðýplamadýđýný baðýplamaya, ona þefaat etmeye kalkýpamaz. Sapýklýkta sýnýr tanýmayan özellikte tasavvufçular, kimi zaman rasulleri de devreden çýkararak yüce Allah’ýn ceenneme gönderdiði bir kimseyi, þeyhlerinin, yüce Allah’ýn hükmüne raðmen, çekip çýkaracaklarýný iddia etmektedirler. Kipi bir kere saptý mý artýk dur durak bilmez! Kabir azabý Ýki hayat vardýr; Dünya ve Ahiret Kabir, ölüm sessizliðinin devamý ve dünya hayatýndan ahirete geçip kapýsýdýr. Bu nedenle burada herhangi bir hayat belirtisi yoktur. Kullarýný, yapadýklarý ve gidecekleri yerler konusunda en ince detayna kadar bilgilendiren yüce Allah (cc), kabirde herhangi bir hayat belirtisi ya da orada kullarýný ilgilendiren herhangi bir konuda bir bilgi vermemektedir. Nitekim yüce Allah (cc) iki dünya olduðu konusuna þu ilahi hükmü ile açýklýk getirmektedir. “Elbette Biz rasullerimize ve iman edenlere hem dünya hayatýnda, hem þahitlerin duracaklarý günde yardým ederiz. O gün, zalimlere mazeretleri fayda vermez, lanet onlar içindir ve yurdun en kötüsü de onlaradýr. (Mürsquo;min, 51-52) “Allah, iman edenleri, dünya hayatýnda da, ahirette de saðlam sözle sabit kýlar. Allah, zalimleri de þapýrtýr ve Allah, dilediði þeyi yapar.” (Ýbrahim, 27) Yukarıdaki ayetlerden de anlaýýlacađý üzere iki hayat vardýr ve insanlar, dünya hayatýndan sonra dünyada yaptýklarýnýn hesabýný vermek üzere, ahirete gideceklerdir. Ýnsanlar ahiret hayatýna gidecekleri yol üzerinde bir þapka durakta eðlenip herhangi bir hayat süremeyeceklerdir. Kabir hayatý olup olsaydı, hiçbir þeyi eksik býrakmadýđý Kutsal Kitabýnda yüce Allah (cc), kullarýný bundan haberdar edecek ve orada karþýlapacaklarý durumlarý, týpký ahirette karþýlapacaklarý durumlarý haber verdiði gibi haber verecek ve kullarýnýn bundan sakýnmasýný isteyecekti. Oysa bu konuda Kur’an’da en küçük bir ibare bile yoktur. Kur’an’da her þeyi‚ “en ince þekilde düzenleyen” (12/100) yüce Allah (cc), kabir âleminin olmadýđýný da apaçýk bir þekilde ortaya koymuþtur. Ancak her konuda olduðu gibi, bu konuda da, adeta Kur’ani hükümlere karþý çýkmayý din edineler, Ýslâmi gerçekleri yeterince anlamayan ya da vahyi gerçekleri kendilerince yorumlayanlar olmadýk hikâyelerle kabir âlemi ve azabý diye bir yalan uydurmuþlar, bunu da utanmadan Ýslâm’a mal etmiþlerdir. Yüce Allah (cc), dünya ve ahirette insanlarý ilgilendiren her konuyu apaçýk bir þekilde bildirmip, neler olacađýný açýklamýþ, kabirde herhangi bir hayatýn olduðunu bildirmemiþtir. Her konuda dillerini eðip bükerek, kelimeleri yerlerinden kaydýrarak gerçekleri çarþýtmayý din haline getirenler ve yüce Allah’a

karşý ¸ýkmayý dinlerinin temel esasý olarak alanlar, kabir konusunda da, hi¸bir ilgisi bulunmadýđý halde Mürsquo;min suresi, 46. ayetini, dillerini eđip bükerek kabir azabý konusunda delil getirmeye ¸alýpmaktadırlar. Kabir hayatý ile ilgili Rasulullah (as) adýna uydurulan sözlerin bir¸ođu, Kur’an ger¸eđi ile ¸elipmektedir. Kendisine gelen vahyi esaslarý tek öl¸ü edinen ve o esaslara teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as), teslim olduđu Kur’an’a aykırı bir þey söylemez, söylediđini iddia edenler ve onun adýna sözler uydurup onu yalanlarýna alet edenler, elbette bunun cezasýný acý bir þekilde yapayacaklardýr. Rasulullah (as)’ýn, kabir ziyaretleri, bakýmý, üzerlerinde oturulmamasý gerektiđi ile ilgili bir¸ok tavsiyeleri olmuştur, ancak kabirde bir hayatýn olduđu ile ilgili hi¸bir ifadesi bulunmamaktadır. Rasulullah (as), insanlara her konuda vahyi ger¸eklerden deliller gösteriyor, hi¸bir konuda vahiy dýpýnda ve vahye aykırı hi¸bir þey söylemiyordu. Çünkü o, delilsiz konuşmasýnýn insana büyük bir sorumluluk getireceđini biliyordu. Rasulullah (as), ayný þekilde kabir konusunda da elindeki Kur’an’a aykırı bir þey dememiştir, diyemezdi de. Rasulullah (as), insanýn öldükten sonra geri dönüþün olmayacađýný, kípilerin yapadýklarý süre i¸erisinde yaptýklarý ile kalacaklarýný ve cennet ya da cehennem hak etmiþ olarak kabre gireceklerini ifade etmiştir. “Kabir, ya cennet bah¸elerinden bir bah¸e ya da cehennem ¸ukurlarýndan bir ¸ukurdur.” (Tirmizi) Bu ifadelerinden de anlaýýlýyor ki Rasulullah (as), öldükten sonra geri dönüþün olmayacađýný, kípilerin kazandýklarý ve yaptýklarý ile mükâfatlandýrýlacaklarýný ya da cezalandýrýlacaklarýný belirtiyordu. Bu nedenle kabirde hayat olduđu konusunda uydurulan ve Rasulullah (as)’a atfedilen ifadelerin, Kur’an’a teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as) ile uzaktan yakýndan hi¸bir ilgisi bulunmamaktadır. Saptýrýcýlar, Ýslâmi hükümleri deđiptirmede sýnýr tanýmýyorlar Çepitli hükümler konusunda azgýnlýđý yol edinerek Allah ve Rasulü’ne iftira atma konusunda sýnýr tanımayan saptýrýcýlar, giderek yüce Allah’ýn bildirdiđi ibadetlerin vakitleri ile oynamaya baþladýlar ve olmayan ibadetler ihdas ettiler. Yüce Allah’ýn indirdiđi Ýslâm dinine karþý din uyduran saptýrýcýlar, yüce Allah’ýn bildirmedeđi konularda da Allah ve Rasulü’ün üzerine iftiralar atarak ya ibadetlerin yerlerini deđiptirmişler ya da kimi dini geceler uydurmuşlardýr. Bu konuda saptýrýcýlarýn, vitir Namazýnýn ve Kadir gecesinin ne zaman olduklarý konusundaki uydurmalarý verilebilir. Vitir namazý, Kur’an’da, gecenin bir kýmýnda uyuyup uyandıktan sonra kýlýnmasý gerektiđi a¸ýk¸a belirtilmiştir. Saptýrýcýlar, ellerinde hi¸bir

delil bulunmadığı halde Yatsı namazından sonra almışlar, hem de
¸ rekât olarak sınırlanmışlardır. Bu
suyuklukları da Allah'ın Rasul'u ne iftira ederek
kanıtlamaya ¸almışlardır. Rasulallah (as), kendisi, gecenin
sonuna doğru ¸nceleri onbir, daha sonraları, hastalık ve yapılmış
nedeniyle ¸ce Allah'ın, Kur'an'da verilen
ruhsat gereği dokuz ve yedi rekât olarak kılmıştır.
M¸feriler, bu ger¸eklere ve Rasulallah (as)'ın
Kur'an'a teslim olanların ilki olduğunu bizzat
Kur'an'da belirtmesine rağmen Rasulallah (as)'ın
Yatsıdan sonra kılmış istediğini, hiçbir imani ve ahlaki
değer tapmadan iddia edememeleridir. Vitr namazın yatsıdan
sonra alınması ile yetinmeyen saptırıcılar, uyduruk bir
s¸r¸ kutsal geceler uydurmuşlar, bu gecelerde sabahlara
kadar namaz kılanların b¸t¸n g¸nahlarını
affedileceğini iddia etmişlerdir. Tahtun reddedilmeden ¸ce
Allah'a iman edilemeyeceği ¸hk¸ne
rağmen saptırıcılar, zalim de olsa emir sahiplerine itaat edilmesi
gereğini ileri s¸rm¸pler ve g¸n¸m¸zde
tahta taparcasına ona iman edip teslim olmuşlar, insanların da tahta
tapmaya ¸ad¸maktadırlar. Pehlilik konusunu da ¸ar¸tan
saptırıcı s¸klar, Allah ve Rasul'u ne savap ¸an
taht yolunda ¸lenlerin bile pehit olduklarını iddia etmişlerdir.
Aynı şekilde hangi vatan oldu ¸klanmadan vatan uğruna
¸lenlerin pehit oldukları iddiaları da hep bu s¸klarca iddia
edilmektedir. Kur'an'da ve S¸nnetinde, Kadir
gecesinin ne zaman olduğu belirtilmemiş iken Allah'ın dinine
savap ¸mayı bozuk bir karakter haline getirenler, bu gecenin
Ramazan ayının 27. gecesi olduğunu ¸ileri
s¸rm¸plerdir. Saptırıcılar, b¸t¸n bu yaptıkları
ile yetinmemiş olacaklar ki, uydurdukları Mira¸ hadisi ile
¸ce Allah'a ve Rasul'u ne bile dil uzatacak
kadar esfele Safiline yuvarlanmışlardır. Uydurdukları hadis ile
¸ce Allah'ın, (hâpâ) kullarının halini
bilmediğini, Hz. Musa (as)'ın, Hz. Muhammed (as) ile
âdetâ oynarcasına ¸ce Allah'a dokuz kez
g¸nderip ¸ce Allah'a (hâpâ), kullarının
kaldırabilecekleri g¸¸leri konusunda akıldan verdiğini ileri
s¸rm¸plerdir ki bu, k¸fr¸n en seviyesiz
derekesidir. Kur'anî h¸k¸m¸zerinde yapılan
tahrifatın ¸¸ amacı vardır 1- İnsanların, Tevhidi esasları
ve Yâm¸ ¸önmelerini engellemek, (her iki grup)
2- İnsanların h¸peye peyleri anlatarak ¸kar sağlamak,
(bel¸amlar) 3- Yâm¸a karşı olan kin ve nefret,
(Yâm d¸manları) Yâm¸ m¸feri yalancılar
ile Yâm d¸manları, Kur'anî h¸k¸m¸lerin
¸yk ve net bir şekilde ortaya koydu ve ¸ce

Allah'ın razı olduğu İslam'ın bozma konusunda değipik amaçları olsa da sonuç itibarı ile İslam esasları bozmaktadırlar. Gerek İslam'ın yalancı müftüleri belâmları, gerekse İslam'den ayrılanların ortak noktaları, İslam esasları bozarak insanların Tevhidi esasları öğrenmelerine ve Rab'lerine yönelmelerine engel olmaktır. Bunun için yüce Allah'ın bildirdiği İslam esasları bozmaya çalışılmaktadır. Bu bir gerçektir ki, her iki İslam'den ayrılan da bu amaçları bilimli yapmaktadır. "Yazıklar olsun o kimselere ki, elleriyle kitabı yazıyorlar, sonra onu az bir değere satmak için, "Bu Allah katındandır" diyorlar! Yazıklar olsun onların elleriyle yazdıkları peye, yazıklar olsun onların kazandıkları peye!" (Bakara, 79) İslam'a dâim olanlar, diğer din ve ideoloji mensuplarıdır, Samiri soylu belâmlar ise, daha çok Müslüman oldukları iddiasında bulunan kimselerdir. Bunlar, gerek İslam'ın ortaya çıkması durumunda hesaplarının bozulacağı, gerek İslam'ın zahirinin görünülmeceğini, bilmeyenler tarafından bozulacağı bildiklerinden ellerinden geldikçe Hakkı batıla bulayıp gerçekleri gizlemektedirler. Yüce Allah (cc) peytanın görünülmesi için bu kimselere lanet etmektedir. "Muhakkak ki, âyetlerden indirdiğimiz hidayeti, biz Kitapta insanlara âyetler; âyetlerden sonra gizleyenler, işte Allah onlara lanet eder ve bilmeyenler onlara lanet eder." (Bakara, 159) "Bilmezsiniz, Allah'ın indirdiği Kitap'tan bir şey gizleyen ve onu az bir değere satanlar, işte onlar, karınlarına atepten başka bir şey koymuyorlar. Allah, Kıyamet gününde onlarla konuşmayacak ve onları temizlemeyecektir; onlar için acıklı bir azap vardır. İşte onlar, hidayet karpıyında sapıklı, mağfiret karpıyında azabı alan kimselerdir; ateşe karpı ne kadar da dayanıklıdır!" (Bakara, 174-175) İslam kavramlarının gerçek anlamları, ibadetleri ne ve ne zaman oldukları Kur'an'da vardır, bunun dışındaki tüm tanımlar, İslam olmaktan uzaktır. Kur'an'dan hareketle İslam kavramları öğrenildiğinde, bugünkü kavramların ne denli asıl anlamlarından saptırıldığı gerçeği ortaya çıkacak, adeta İslam'dan ayrı başka bir dinin oluşturulduğu görülecektir. Kur'an kavramlarının, anlamlarının değiptirilerek insanların yalnız bir din algısına sahip olmalarının sorumluluğu, saptırıcılar kadar, Kur'an okudukları halde bu gerçekleri, kimi endişelerle ortaya koymayan Müslümanların da üzerindedir. Müslümanlar, hassasiyet göstererek bu saptırıcılara karpı çıkarmış olsalardı, toplumdaki sapa bu denli korkunç olurdu; bozulmaya uğramayacaktı. Onların suskunluğu,

saptýrýcýlara cesaret vermip, Ýslâm'ýn, bozmadýk, deđiptirmedik kavramýný ya da konusunu býrakmamýplardýr. Eđer Müslümanlar, en az saptýrýcýlar kadar cesaretli olsalardý, bugün durum çok daha farklý, Ýslâm'ýn ve Müslümanlarýn lehinde olacaktý. Müslümanlar olarak amacýmýz, bazý kipilerin, kimi gerekçelerle gizledikleri gerçek Ýslâmi kavramlarý, bütün tepki, eleptiri, baský ve saldýrýlarý göze alýnarak Tevhidi gerçekleri ortaya koymak, topluma bu gerçekleri olduđu gibi anlatmaktýr. Ýslâmi kavramlarýn gerçek anlamlarýnýn ne olduđunu belirterek iman ya da inkâr edecek olanlarýn, bilinçli hareket ederek saflarýný netleptirmelerini, herkesin, yerinin ve konumunun neresi olduđunu bilmesini sađlamak biz Müslümanlarýn öncelikli görevidir. Elbette ki hidayet yalnızca yüce Allah’tandýr biz O’na teslim olan Müslümanlarýz.

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=257